

har haft opbakning hjemmefra, og som efter folkeskolen er meget skoletrætte – også mere end de fleste af deres kammerater – og som måske har oplevet folkeskolen mere eller mindre som et nederlag?

Nu skal de også have en uddannelse, og det kan godt blive umuligt i virkelighedens verden, kunne jeg forestille mig, navnlig fordi erhvervsuddannelserne er blevet mere og mere skoleprægede og det, som en stor del af dem, vi nu prøver at hjælpe, nok helst vil, er at komme ud på en arbejdsplads, at komme væk fra skolepulsten, det skoleprægede og det boglige. Derfor er spørgsmålet, om hele grundlaget for disse forslag er så indiskutabelt rigtigt, og om man ikke skulle tale om job til alle i stedet for uddannelse til alle.

Så kommer vi jo ind på spørgsmålet om de unge, som, når de fylder 18 år, død og pine skal køre til en højere løn, for sådan er vores system indrettet: Der er en mindsteløn, og det kan man ikke og navnlig ikke af denne gruppe honorere, og så er det, de er kørt over i det sociale, blevet et socialt problem – arbejdsløse. Derfor kommer vi ikke uden om også at berøre, at det ikke bare handler om arbejdskraftens kvalifikationer, men også om dens pris. Og dér har jeg da forstået af den almindelige offentlige debat, at undervisningsministerens parti er positivt indstillet over for en indslusningsløn, at man giver de unge en chance ad den vej.

Så vil jeg spørge – som Venstres ordfører gjorde det – om man ikke kunne klare noget af det her problem med egu, erhvervsgrunduddannelserne, de 2-årige, som ikke har været i gang så længe, og som det vist kniber med i mange kommuner at sætte i værk, om man ikke i hvert fald fra ministerens og ministeriets side kunne svinge pilsken lidt over kommunerne for at få det i gang.

Nu siger man også, at fremtiden giver kun job til dem, som har en uddannelse. Ja, men uddannelse er andet end at sidde på skolebænk og få diplom eller sådan noget. Rent faktisk er i de senere år antallet af ufaglærte i industrien, der har job, vokset. Det er ikke, fordi de ikke kan noget, men de har altså formelt ikke anden uddannelse end deres folkeskoleuddannelse, og så har de taget nogle kurser, arbejdsmarkedskurser, hen ad vejen. De er netop specialarbejdere. Det er et spørgsmål, om det ikke var et bedre forløb for dem, at de først var ude på arbejdsmarkedet og prøvede noget andet end skolen og så efterhånden kom tilbage og fik deres uddannelse suppleret med nogle kurser.

Det ene lovforslag, nr. L 198, går jo specifikt på erhvervsuddannelserne og det andet, nr. L 199, generelt på ungdomsuddannelserne, og jeg synes da, det er en god idé, at man gør den 1. skoleperiode frivillig på alle områder, og at det i det hele taget bliver gjort mere fleksibelt og individualiseret.

Så står der også, at man i løbet af denne 1. skoleperiode, som jo altså bliver frivillig, kan supplere basisuddannelsen, og det helt grundlæggende, kan jeg forstå, med at læse og skrive og regne.

Hvis jeg ellers har fulgt rigtigt med i påsken, hvor jeg det meste af tiden har været her i gode gamle Danmark, har undervisningsministeren udsendt en pressemeddelelse 11. april i påskeugen, hvori folkeskolen blev skamrost fuldstændig uforbeholdent på baggrund af en OECD-rapport, der var kommet. Hvis det virkelig er rigtigt, skulle der vel ikke være behov for at supplere basisuddannelsen i de helt elementære ting, men det er der, for den dér uforbeholdne ros var selvfølgelig at gå lidt for langt.

Vedrørende lovforslaget om handelsskolerne 1. skoleperiode, altså lovforslag nr. L 198, vil jeg sige, at man nok kan have sin tvivl om, hvorvidt handelsskolerne vil vejlede med hensyn til, om elever skal gå ind på de tekniske skoler, og omvendt, sådan som der står i lovforslagets bemærkninger. Det forudsættes, at handelsskoler og tekniske skoler vejleder om hinanden og ligesom bevidst også underviser på hinandens område.

Dér vil jeg da gerne spørge: Er det rigtigt? Skal handelsskolerne til at anskaffe sig tekniske apparater? Det er forhåbentlig forkert forstået. Det må vel være sådan, at de tekniske uddannelser foregår på de tekniske skoler.

Så skal man henvise til hinanden, men det er vel også et problem, for på den måde tingene finansieres, med taxameterfinansiering, er handelsskolerne selvfølgelig interesserede i at beholde de elever, de har fået ind, hos sig og lige sådan med de tekniske skoler, og så får man jo ikke en uvildig rådgivning. Et ungt menneske, som i virkeligheden gerne vil i gang med noget teknisk, bliver måske overtalt til at blive på handelsskolen, så der var måske behov for en eller anden form for upartisk, uvildig vejledning. I det hele taget fungerer taxameterfinansierings-systemet jo ikke hensigtsmæssigt på alle områder.

Med hensyn til lovforslag nr. L 199 om brobygningen synes jeg, der er noget godt i, at man